

UZASADNIENIE

M. T. działając w imieniu małoletniej córki **A. L.** wniosła 15.10.2020 roku do tutejszego Sądu pozew o zasądzenie na rzecz małoletniej alimentów od ojca małoletniej pozwanego **K. L.** w kwocie po 4.500 złotych miesięcznie płatne na konto bankowe **M. T.** do dnia 15-tego każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, oraz o zabezpieczenie powództwa na kwotę wskazaną w roszczeniu głównym. W uzasadnieniu powództwa wskazano, że koszty utrzymania dziecka wynoszą 4.500 złotych miesięcznie.

Postanowieniem zabezpieczającym z dnia 28.12.2020r. alimenty zostały zabezpieczone na kwotę po 800 złotych miesięcznie.

Pozwany **K. L.** uznał powództwo do kwoty po 700 złotych miesięcznie w odpowiedzi na pozew wniesionej 21.12.2020r. (k.71-73).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

A. L. ur.(...) ma ukończone dwa lata. Jest córką **M. T.** i **K. L.**. Jej rodzice byli w nieformalnym związku, rozstali się w czerwcu 2019 r. gdy małoletnia miała pół roku. Dziecko zostało pod opieką matki. **M. T.** mieszka w **W.** w mieszkaniu użyczonym jej przez ciotkę o powierzchni ok. 42 mkw. Koszty jego utrzymania to około 600 złotych miesięcznie. Do końca grudnia 2020 r. **M. T.** była na urlopie wychowawczym. Twierdzi, że od (...) córka była zapisana do żłobka prywatnego, za który matka płaciła 1.200 złotych miesięcznie, mimo, że nie pracowała. Od 14 października 2020r. małoletnia chodzi do żłobka państwowego, co kosztuje około 200 złotych miesięcznie. Nadto **M. T.** twierdzi, że za opiekę nad córką w soboty, w czasie gdy ona pracuje, płaci opiekunce 200 złotych za każdą sobotę. Na tę okoliczność nie przedstawiła jednak żadnego potwierdzenia.

Na wyżywienie **A. L.** potrzeba około 600 złotych miesięcznie. Łącznie na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej **A. L.** potrzeba miesięcznie ok.1.600 złotych, w co wliczone zostało : wyżywienie 600 zł., koszty mieszkaniowe 300 zł, pieluchy 100 zł. oraz 600 złotych na pozostałe potrzeby : takie jak żłobek, dodatkowa opieka, rzeczy i usługi potrzebne dziecku.

M. T., ma 41 lat, wykształcenie średnie, jest panną, ma jedno dziecko. Pracuje w sklepie jako kasjerka i zarabia miesięcznie ok. 2.000 złotych (brak zaświadczenia o wysokości jej wynagrodzenia). Podejmowała terapię uzależnień w ośrodku leczenia uzależnień, co jak twierdzi, uniemożliwiło jej podjęcie pracy wcześniej niż od początku 2021 roku. Nie może korzystać z pomocy rodziny w opiece nad córką, gdyż jej rodzice nie żyją, zaś rodzeństwo mieszka w odległych miejscowościach.

K. L. ma 38 lat, jest kawalerem, ma ukończoną szkołę podstawową, wykształcenie średnie niepełne. Nie ma wyuczonego zawodu. Poza małoletnią **A.** nie ma innych dzieci. Mieszkał ze swoją matką w **M.** pod **W.**. Dwa lata temu po rozstaniu z **M. T.** wyjechał do Norwegii. Obecnie przebywa w **O.**, gdzie pracuje przy pracach budowlanych, jako cieśla, budowlaniec, stolarz. Wykonuje prace przy dachach i renowacjach, ma umowę na okres próbny na pół roku. Z załączonych dokumentów wynika, iż pozwany zarabiał w 2020 roku około 17. 000 koron norweskich za dwa tygodnie, czyli miesięcznie około 34 tysiące koron norweskich, co przy kursie 0,45 dawałoby kwotę 15.705 złotych miesięcznie. Pozwany twierdzi, że ponosi jednak wysokie opłaty na wynajęcie mieszkania (5 tysięcy koron norweskich k. 89 umowa najmu), wyżywienie, bilety miesięczne, także koszty przyjazdów do Polski. Na utrzymanie córki pozwany płacił różne kwoty 500-700 złotych, ostatnio twierdzi, że było to 1.000 złotych miesięcznie. Wcześniej wyremontował mieszkanie, gdzie mieszka matka z dzieckiem, małoletniej kupił fotelik do samochodu, kupił jej buty. Odwiedzał córkę gdy był w Polsce, w okresie Świąt Bożego Narodzenia 2020r. i **S.**, przez 10 dni. Obecnie chce kontaktować się z córką dzwoniąc codziennie na **S.**. Deklaruje też, że jego matka mogła by pomóc **M. T.** w opiece nad **A.**.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zebrane w aktach sprawy oraz dowód z przesłuchania stron w trybie art. 299 i 304 Kodeksu postępowania cywilnego.

Sąd Rejonowy zważył co następuje :

Powództwo o alimenty na rzecz małoletniej A. L. należało uwzględnić do kwoty po 800 złotych miesięcznie za okres od 15 października 2020r. do 31 marca 2021r., a poczynając od 01 kwietnia 2021r. w kwocie po 1.000 złotych miesięcznie płatne do rąk M. T. do dnia 15-tego każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

Obowiązek alimentacyjny jest podstawowym obowiązkiem rodzica względem jego dziecka. Zgodnie bowiem z dyspozycją art. 133 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samo, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Wskazać należy, że wykładnia art. 133 § 2 k.r.o. nie może być dokonywana w oderwaniu od art. 94 k.r.o., na mocy którego na rodzicach spoczywa obowiązek troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i należytego przygotowania go do pracy dla dobra społeczeństwa, odpowiednio do uzdolnień dziecka. Z kolei art. 128 k.r.o. stanowi, że obowiązek alimentacyjny polega na dostarczaniu środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania.

Ustalając zakres świadczeń alimentacyjnych, należy kierować się usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego oraz zarobkowymi i majątkowymi możliwościami zobowiązanego (art. 135 § 1 k.r.o.).

Pozwany K. L. jest ojcem małoletniej A. L., uznał roszczenie o alimenty do kwoty 700 zł miesięcznie, stwierdził, że maksymalnie mógłby płacić do 1.000 złotych alimentów na córkę. W ocenie Sądu jego możliwości zarobkowe pozwalają mu na płacenie alimentów po 1.000 złotych miesięcznie. Za okres od 15 października 2020r. do 31 marca 2021r. sąd uznał za wystarczające alimenty w kwocie po 800 złotych miesięcznie, bowiem zgodnie z zabezpieczeniem pozwany w tej kwocie zaspokajał potrzeby dziecka.

Podkreślić należy, że małoletnia A. L. ur.(...) ma zaledwie dwa lata i 4 miesiące, jest więc to jeszcze bardzo małe dziecko. Koszt opieki żłobkowej wynosi około 200 złotych miesięcznie, jest więc bardzo niski. Sąd uznał że kwota 1.600 złotych miesięcznie na dziecko w tym wieku i w tej sytuacji powinna być wystarczająca na zaspokojenie normalnych potrzeb dziecka. M. T. wyliczając koszty utrzymania dziecka na kwotę 4.500 złotych miesięcznie oderwała się zupełnie od rzeczywistości. Do akt nadesłała wypełnioną tabelę, w której nie było podsumowania produktów o określonej kategorii np. nie zostało podsumowane, ile wynosi koszt wyżywienia miesięcznie, więc sąd przyjął standardowo 600 złotych miesięcznie, to jest 20/dziennie, przy czym dziecko będąc w żłobku ma tam zapewnione posiłki, tak więc w dniach kiedy jest w żłobku, kwota na wyżywienie w domu jest zapewne niższa.

Sąd nie uznał za uzasadnione wydatków ogólnikowych typu :

- raty np. pralka, lodówka (42 zł.) - gdyż te sprzęty matka posiada zapewne i tak niezależnie od dziecka,
- Internet – gdyż dziecko w tym wieku nie ma żadnej potrzeby z niego korzystać, a wręcz może być to szkodliwe,
- wakacje – te mogą zapewnić indywidualnie rodzice, o ile ich na to stać, pozwany zapraszał partnerkę z córką do O. i przez 3 tygodnie tam przebywały.
- krzeselko do samochodu 1.000 zł. - pozwany twierdzi, że sam zakupił córce fotelik samochodowy
- rowerek 399 zł. czy hulajnoga 399 zł. (matka nie uzasadniła, aby oba te sprzęty były dla dziecka potrzebne, nie przedstawiła rachunków,)

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że pozwany K. L., który zarabia lepiej niż matka dziecka powinien ponosić koszty utrzymania dziecka w kwocie po 1.000 złotych miesięcznie, zaś matka dziecka powinna pokrywać te koszty w wysokości po 600 złotych miesięcznie, gdyż pracuje zarobkowo i także jest zobowiązana utrzymywać córkę.

Zaniepokojenie Sądu wzbudził fakt korzystania przez matkę z terapii uzależnień, ale skoro pozwany nie miał zarzutów co do obecnej opieki matki nad dzieckiem można przyjąć, iż obecnie matka małoletniej nie nadużywa alkoholu lub innych substancji powodujących uzależnienie.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 98 i 100 Kodeksu postępowania cywilnego uznając, iż wobec ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych strony dochodzącej alimentów, kosztami postępowania należało obciążyć pozwanego K. L. i pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 750 złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej na podstawie art.13u.1pkt6 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28.07.2005r. Dz. U z 2019 poz.785 zm Dz.U z 2019r. poz. 1043) przyjmując, iż wartość przedmiotu sporu to 12.000 złotych (1.000 zł. l.x12 miesięcy)

Zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania cywilnego wyrokowi w pkt 1 nadany został rygor natychmiastowej wykonalności.

(...)